



RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 71.277/1
van 26 april 2022

avis 71.277/1
du 26 avril 2022

over

sur

een ontwerp van koninklijk besluit
'tot wijziging van het koninklijk
besluit van 1 september 2004
betreffende de voorwaarden en de
toekenningsprocedure van
concessies voor de exploratie en de
exploitatie van de minerale en
andere niet-levende rijkdommen in
de territoriale zee en op het
continentaal plat'

un projet d'arrêté royal 'modifiant
l'arrêté royal du
1^{er} septembre 2004 relatif aux
conditions et à la procédure
d'octroi des concessions
d'exploration et d'exploitation des
ressources minérales et autres
ressources non vivantes de la mer
territoriale et du plateau
continental'

Op 29 maart 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Economie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 1 september 2004 betreffende de voorwaarden en de toekenningsprocedure van concessies voor de exploratie en de exploitatie van de minerale en andere niet-levende rijkdommen in de territoriale zee en op het continentaal plat’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 19 april 2022. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Arne CARTON, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Inge VOS, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 26 april 2022.

*

Le 29 mars 2022, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre de l'Économie à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal ‘modifiant l'arrêté royal du 1^{er} septembre 2004 relatif aux conditions et à la procédure d'octroi des concessions d'exploration et d'exploitation des ressources minérales et autres ressources non vivantes de la mer territoriale et du plateau continental’.

Le projet a été examiné par la première chambre le 19 avril 2022. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Wouter PAS et Inge VOS, conseillers d'État, Johan PUT, assesseur, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Arne CARTON, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Inge VOS, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 26 avril 2022.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt tot wijziging van het koninklijk besluit van 1 september 2004 ‘betreffende de voorwaarden en de toekenningsprocedure van concessies voor de exploratie en de exploitatie van de minerale en andere niet-levende rijkdommen in de territoriale zee en op het continentaal plat’.

Het ontwerp wijzigt meer bepaald de regels die gelden inzake de beslissingen over de toekenning van concessies (artikel 1 van het ontwerp) en het maximaal toegestane exploitatievolume (artikelen 2 en 3).

3. Rechtsgrond voor het ontwerp wordt geboden door het in het eerste lid van de aanhef vermelde artikel 3, § 1, van de wet van 13 juni 1969 ‘inzake de exploratie en de exploitatie van niet-levende rijkdommen van de territoriale zee en het continentaal plat’, in het bijzonder door het eerste lid ervan op grond waarvan voor de exploratie en de exploitatie van de minerale en andere niet-levende rijkdommen van de zeebodem en van de ondergrond een concessie vereist is, die wordt verleend onder de voorwaarden en volgens de regelen welke de Koning bepaalt.

Het tweede lid van die bepaling machtigt de Koning eveneens om de procedure voor de gedeeltelijke of gehele intrekking of overdracht van de concessie vast te stellen. Aangezien de artikelen van het koninklijk besluit van 1 september 2004 die daarmee verband houden niet worden gewijzigd door het ontwerp, biedt artikel 3, § 1, tweede lid, van de wet van 13 juni 1969 geen rechtsgrond voor het ontwerp.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. In het eerste lid van de aanhef van het ontwerp kan op meer precieze wijze worden gerefereerd aan artikel 3, § 1, eerste lid, van de wet van 13 juni 1969.

Artikel 2

5. In het ontworpen artikel 25, eerste lid, wordt verwezen naar het “MRP-besluit”. Het begrip “MRP-besluit” wordt in artikel 1, 35°, van het koninklijk besluit van 1 september 2004 gedefinieerd als het “koninklijk besluit tot vaststelling van het marien ruimtelijk plan”.

Het koninklijk besluit van 20 maart 2014 met dit opschrift is echter opgeheven door artikel 32 van het koninklijk besluit van 22 mei 2019 ‘tot vaststelling van het marien ruimtelijk plan voor de periode van 2020 tot 2026 in de Belgische zeegebieden’. Zoals de gemachtigde bevestigde, is het de bedoeling om in artikel 2 van het ontwerp naar dit nieuwe besluit te verwijzen.

In het ontwerp dient aldus een nieuw artikel 1 te worden ingevoegd dat de definitie van “MRP-besluit” in artikel 1, 35°, van het koninklijk besluit van 1 september 2004 wijzigt.

Artikel 3

6. Personen die een nieuwe concessie voor de exploratie en de exploitatie van de minerale en andere niet-levende rijkdommen aanvragen kunnen op heden genieten van de regel dat, omdat het gaat om een nieuwe concessie, een minimum van 100.000 m³ per jaar en per concessie wordt toegekend.¹ Artikel 3, 4°, van het ontwerp strekt ertoe die minimumdrempel te vervangen door een lagere drempel van 30.000 m³ per jaar en per concessie zolang het maximale volume bepaald in artikel 25 van het koninklijk besluit van 1 september 2004 niet wordt overschreden. Waar momenteel een verschil in behandeling geldt tussen nieuwe en bestaande concessiehouders (met een bevoordeling voor aanvragers van nieuwe concessies), wordt in het ontwerp dus voorzien in een gelijke behandeling.

Niet enkel voor het verschillend behandelen van in wezen gelijke situaties moet een deugdelijke verantwoording geboden kunnen worden. Het gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel verzet zich evenzeer ertegen dat categorieën van personen, die zich ten aanzien van een maatregel in wezenlijk verschillende situaties bevinden, op identieke wijze worden behandeld, zonder dat daarvoor een redelijke verantwoording bestaat.² Het toekennen van eenzelfde minimumdrempel aan zowel nieuwe als bestaande concessiehouders moet kunnen worden verantwoord in het licht van het gelijkheidsbeginsel.

Hierover ondervraagd, antwoordde de gemachtigde:

“Het artikel 25 van het koninklijk besluit van 1 september 2004 betreffende de voorwaarden en de toekenningsprocedure van concessies voor de exploratie en de exploitatie van de minerale en andere niet-levende rijkdommen in de territoriale zee en op het continentaal plat, bepaal[t] (...), met uitzondering van de ontginningen door de regionale overheden buiten de Natura 2000-gebieden, een maximaal ontginningsplafond van 3 miljoen m³ per jaar. Dit maximum heeft, sinds 2004, altijd in één of andere vorm bestaan.

Tot enkele jaren geleden, werd dit maximum niet gehaald, waardoor een startvolume van 100.000 m³ geen probleem vormde. Dit is niet meer het geval en er zijn geen onmiddellijke plannen om dit maximaal volume te verhogen. Bijgevolg moeten we strenger zijn bij de jaarlijkse verdeling van dit maximaal volume onder de concessiehouders. Het minimum dat nu wordt vastgelegd ligt iets hoger dan het kleinste ontgonnen volume.

¹ Artikel 26, tweede lid, van het koninklijk besluit van 1 september 2004.

² Zie o.m. GwH 23 november 2017, nr. 134/2017, B.5.

(...)

Zand is een niet-hernieuwbare grondstof waar momenteel in de praktijk steeds meer vraag naar is en waar men verwacht dat deze in de toekomst nog zal toenemen. Zand zal dan ook in de toekomst een nog schaarser goed worden. Rekening houdend met het feit dat deze natuurlijke bron niet onuitputtelijk is en dat de ontginning ervan bovendien een effect heeft op het marine milieu, is het niet alleen belangrijk om de negatieve impact van zandontginning zoveel mogelijk te beperken, maar is het essentieel dat er spaarzaam met deze natuurlijke rijkdom wordt omgesprongen. Het is dan ook in die visie dat er moet worden geconstateerd dat ontginningsvolumes niet zullen kunnen blijven stijgen. We zullen zeer duurzaam moeten omgaan met deze natuurlijke rijkdom en het is dan ook van essentieel belang dat de zandontginning beperkt blijft tot 15 miljoen m³ en dit om in de toekomst voldoende reserve te blijven behouden voor de eigen markt. Hoewel zand vandaag een schaarser goed is en de vraag alleen maar zal toenemen in de toekomst, moeten we vaststellen dat de huidige wetgeving vertrekt vanuit de stelling dat zand geen schaars goed is. Zoals reeds gesteld, werd het maximale ontginningsvolume tot enkele jaren geleden niet eens gehaald. Vandaag zien we ons geconfronteerd met een nieuwe realiteit en een nieuw evenwicht, zijnde een stijging van het aantal spelers en een stijging van de vraag naar zand ten opzichte van het feit dat zand een schaars goed is, waarmee duurzaam moet worden omgesprongen om de toekomstige reserves niet te hypothekeren. Het is dus noodzakelijk dat de maximale ontginningsvolumes zo optimaal verdeeld worden tussen de verschillende spelers, zonder te raken aan deze maximale ontginningsvolumes. Deze optimalisering bewerkstelligen we via 2 assen: enerzijds door het totaal te ontginnen volume per jaar vast te leggen en anderzijds door de verdeling tussen de concessiehouders te stroomlijnen. We lichten deze 2 maatregelen hieronder toe.

- Het huidig artikel 25 van het Koninklijk besluit van 1 september 2004 voorziet in een maximaal volume van 15 miljoen m³ over 5 jaar heen. Dit betekent dus dat er jaarlijks gemiddeld 3 miljoen m³ kan worden ontgonnen, maar waarbij het mogelijk is om de volumes af te stemmen aan de werkelijke behoefte van dat moment. Dus een overschrijding in het ene jaar zal gecompenseerd moeten worden in de overgebleven jaren. Gezien we in de praktijk de vraag naar zand elk jaar zien stijgen, is het voor de hand liggend dat een overschrijding van dit gemiddelde van 3 miljoen eerder een regel wordt dan een uitzondering. Hierdoor moeten deze overschrijdingen gecompenseerd worden naar de resterende jaren, wat in de praktijk niet evident is voor een sector die zich geconfronteerd ziet met een stijgend vraag in plaats van een dalende. Om deze problemen in de toekomst te vermijden en om de sector meer stabiliteit en zekerheid te bieden, lijkt het ons meer opportuun en correct om te werken met een vast volume per jaar, in plaats van een vast volume over vijf jaar (art. 2 van het voorstel).

- Een stijgende vraag naar zand en een minder flexibel ontginningsvolume, betekent eveneens dat er meer aandacht besteed zal moeten worden aan de gelijkheid tussen de spelers. Zoals aangehaald, zullen we dan ook 'strenger' moeten zijn bij de jaarlijkse verdeling van dit jaarvolume onder de concessiehouders zodat er geen onevenredigheid en ongelijkheid ontstaat. Aanvankelijk was dit geen probleem, omdat het maximum niet behaald werd. Hierdoor was het mogelijk om een minimumvolume te voorzien van 100.000 m³/jaar per nieuwe concessiehouder zonder dat bestaande concessiehouders hier gevolgen van ondervonden. Maar in een klimaat van schaarste houdt de huidige maatregel in dat het maximale jaarlijkse ontginningsvolume van 3 miljoen m³ reeds onder druk komt te staan zelfs vóór de verdeling tussen de bestaande concessiehouders. Bovendien is het absoluut onzeker of deze nieuwe concessiehouders wel een volume van 100.000 m³ zullen gebruiken. Indien we dus het minimumvolume voor nieuwe concessiehouders niet aanpassen, zal een deel van het jaarlijks ontginningsvolume preventief geblokkeerd worden voor nieuwe deelnemers, terwijl dit

ten koste gaat van het beschikbare gedeelte voor de bestaande concessiehouders, die zich reeds geconfronteerd zien met een stijgende vraag. Gezien zand een nog schaarser goed is geworden, betaamt het een goede en voorzichtige overheid om het beschikbare volume zo optimaal mogelijk te benutten. Het blokkeren van een deel van het jaarlijkse volume waarbij er geen garanties zijn dat dit deel ook effectief gebruikt zal worden, weegt niet op tegen het nadeel dat bestaande concessiehouders lijden ten gevolge van het blokkeren van deze volumes. Niet alleen voor dat jaar, maar ook rekening houdend met het feit dat een daling van een ontginningsvolume voor één jaar een gevolg heeft voor het ontginningsvolume van het volgende jaar. Immers wordt het jaarlijkse ontginningsvolume van bestaande concessiehouders gebaseerd op de ontgonnen hoeveelheid van de laatste 5 jaar (art. 26, eerste lid van het Koninklijk besluit van 1 september 2004). Indien dus een bestaande concessiehouder een daling in volume ziet gedurende een bepaald jaar, heeft dit noodgedwongen een gevolg op het ontginningsvolume voor dat volgende jaar.

Het project voorziet dan ook in een gelijkstelling van minimumvolume voor nieuwe en oude concessiehouders, waarbij nieuwe concessiehouders toegang krijgen tot een volume en waarbij onevenredige gevolgen voor bestaande concessiehouders zo veel mogelijk worden vermeden (art. 3, 4° van het voorstel).

Het betreft hier eveneens een minimumvolume, dus niets belet (...) concessiehouders, nieuwe en oude, om op gemotiveerde aanvraag bijkomende volumes aan te vragen bij de minister.”

De Raad van State, afdeling Wetgeving, neemt akte van deze verantwoording, maar is bij gemis aan de vereiste kennis van de feitelijke gegevens waarop deze verantwoording steunt, niet in de mogelijkheid om de deugdelijkheid ervan in het licht van de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie te beoordelen.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1^{er}, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

2. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a pour objet de modifier l'arrêté royal du 1^{er} septembre 2004 'relatif aux conditions et à la procédure d'octroi des concessions d'exploration et d'exploitation des ressources minérales et autres ressources non vivantes de la mer territoriale et du plateau continental'.

Le projet modifie plus précisément les règles applicables aux décisions relatives à l'octroi de concessions (article 1^{er} du projet) et au volume maximum d'exploitation (articles 2 et 3).

3. Le fondement juridique du projet est procuré par l'article 3, § 1^{er}, de la loi du 13 juin 1969 'sur l'exploration et l'exploitation des ressources non vivantes de la mer territoriale et du plateau continental', visé au premier alinéa du préambule, et plus particulièrement par l'alinéa 1^{er} de cet article, selon lequel la recherche et l'exploitation des ressources minérales et autres ressources non vivantes du fond marin et du sous-sol sont subordonnées à l'octroi de concessions accordées aux conditions et selon les modalités déterminées par le Roi.

L'alinéa 2 de cette disposition habilite le Roi à déterminer également la procédure à suivre pour le retrait ou le transfert partiel ou entier de la concession. Dès lors que les articles de l'arrêté royal du 1^{er} septembre 2004 qui s'y rapportent ne sont pas modifiés par le projet, l'article 3, § 1^{er}, alinéa 2, de la loi du 13 juin 1969 ne procure pas de fondement juridique au projet.

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

4. Le premier alinéa du préambule du projet peut viser plus précisément l'article 3, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, de la loi du 13 juin 1969.

Article 2

5. L'article 25, alinéa 1^{er}, en projet fait référence à « l'arrêté PAEM ». La notion d'« arrêté PAEM » est définie à l'article 1^{er}, 35°, de l'arrêté royal du 1^{er} septembre 2004 comme étant « l'arrêté royal fixant le plan d'aménagement des espaces marins ».

L'arrêté royal du 20 mars 2014 portant cet intitulé a cependant été abrogé par l'article 32 de l'arrêté royal du 22 mai 2019 'relatif à l'établissement du plan d'aménagement des

espaces marins pour la période de 2020 à 2026 dans les espaces marins belges'. Comme l'a confirmé le délégué, l'intention est de viser ce nouvel arrêté dans l'article 2 du projet.

Il y a lieu, par conséquent, d'insérer dans le projet un nouvel article 1^{er} modifiant la définition d'« arrêté PAEM » à l'article 1^{er}, 35°, de l'arrêté royal du 1^{er} septembre 2004.

Article 3

6. Les personnes qui demandent une nouvelle concession d'exploration et d'exploitation des ressources minérales et autres ressources non vivantes peuvent jusqu'ici bénéficier de la règle selon laquelle, parce qu'il s'agit d'une nouvelle concession, un minimum de 100.000 m³ est attribué par an et par concession ¹. L'article 3, 4°, du projet vise à remplacer ce seuil minimum par un seuil inférieur de 30.000 m³ par an et par concession, tant que le volume maximal déterminé à l'article 25 de l'arrêté royal du 1^{er} septembre 2004 n'est pas dépassé. Alors qu'il existe actuellement une différence de traitement entre les titulaires d'anciennes et de nouvelles concessions (à l'avantage des demandeurs de nouvelles concessions), le projet prévoit donc une égalité de traitement.

Une justification adéquate ne doit pas uniquement pouvoir être fournie pour le traitement différencié de situations substantiellement identiques. Le principe d'égalité et de non-discrimination s'oppose, par ailleurs, à ce que soient traitées de manière identique, sans qu'apparaisse une justification raisonnable, des catégories de personnes se trouvant dans des situations qui, au regard d'une mesure, sont essentiellement différentes ². L'attribution d'un même seuil minimum aux titulaires de concessions aussi bien existantes que nouvelles doit pouvoir se justifier au regard du principe d'égalité.

Interrogé à ce sujet, le délégué a donné la réponse suivante :

« Het artikel 25 van het koninklijk besluit van 1 september 2004 betreffende de voorwaarden en de toekenningsprocedure van concessies voor de exploratie en de exploitatie van de minerale en andere niet-levende rijkdommen in de territoriale zee en op het continentaal plat, bepaal[t] (...), met uitzondering van de ontginningen door de regionale overheden buiten de Natura 2000-gebieden, een maximaal ontginningsplafond van 3 miljoen m³ per jaar. Dit maximum heeft, sinds 2004, altijd in één of andere vorm bestaan.

Tot enkele jaren geleden, werd dit maximum niet gehaald, waardoor een startvolume van 100.000 m³ geen probleem vormde. Dit is niet meer het geval en er zijn geen onmiddellijke plannen om dit maximaal volume te verhogen. Bijgevolg moeten we strenger zijn bij de jaarlijkse verdeling van dit maximaal volume onder de concessiehouders. Het minimum dat nu wordt vastgelegd ligt iets hoger dan het kleinste ontgonnen volume.

(...)

Zand is een niet-hernieuwbare grondstof waar momenteel in de praktijk steeds meer vraag naar is en waar men verwacht dat deze in de toekomst nog zal toenemen. Zand

¹ Article 26, alinéa 2, de l'arrêté royal du 1^{er} septembre 2004.

² Voir notamment C.C., 23 novembre 2017, n° 134/2017, B.5.

zal dan ook in de toekomst een nog schaarser goed worden. Rekening houdend met het feit dat deze natuurlijke bron niet onuitputtelijk is en dat de ontginning ervan bovendien een effect heeft op het marine milieu, is het niet alleen belangrijk om de negatieve impact van zandontginning zoveel mogelijk te beperken, maar is het essentieel dat er spaarzaam met deze natuurlijke rijkdom wordt omgesprongen. Het is dan ook in die visie dat er moet worden geconstateerd dat ontginningsvolumes niet zullen kunnen blijven stijgen. We zullen zeer duurzaam moeten omgaan met deze natuurlijke rijkdom en het is dan ook van essentieel belang dat de zandontginning beperkt blijft tot 15 miljoen m³ en dit om in de toekomst voldoende reserve te blijven behouden voor de eigen markt. Hoewel zand vandaag een schaarser goed is en de vraag alleen maar zal toenemen in de toekomst, moeten we vaststellen dat de huidige wetgeving vertrekt vanuit de stelling dat zand geen schaars goed is. Zoals reeds gesteld, werd het maximale ontginningsvolume tot enkele jaren geleden niet eens gehaald. Vandaag zien we ons geconfronteerd met een nieuwe realiteit en een nieuw evenwicht, zijnde een stijging van het aantal spelers en een stijging van de vraag naar zand ten opzichte van het feit dat zand een schaars goed is, waarmee duurzaam moet worden omgesprongen om de toekomstige reserves niet te hypothekeren. Het is dus noodzakelijk dat de maximale ontginningsvolumes zo optimaal verdeeld worden tussen de verschillende spelers, zonder te raken aan deze maximale ontginningsvolumes. Deze optimalisering bewerkstelligen we via 2 assen: enerzijds door het totaal te ontginnen volume per jaar vast te leggen en anderzijds door de verdeling tussen de concessiehouders te stroomlijnen. We lichten deze 2 maatregelen hieronder toe.

- Het huidig artikel 25 van het Koninklijk besluit van 1 september 2004 voorziet in een maximaal volume van 15 miljoen m³ over 5 jaar heen. Dit betekent dus dat er jaarlijks gemiddeld 3 miljoen m³ kan worden ontgonnen, maar waarbij het mogelijk is om de volumes af te stemmen aan de werkelijke behoefte van dat moment. Dus een overschrijding in het ene jaar zal gecompenseerd moeten worden in de overgebleven jaren. Gezien we in de praktijk de vraag naar zand elk jaar zien stijgen, is het voor de hand liggend dat een overschrijding van dit gemiddelde van 3 miljoen eerder een regel wordt dan een uitzondering. Hierdoor moeten deze overschrijdingen gecompenseerd worden naar de resterende jaren, wat in de praktijk niet evident is voor een sector die zich geconfronteerd ziet met een stijgend vraag in plaats van een dalende. Om deze problemen in de toekomst te vermijden en om de sector meer stabiliteit en zekerheid te bieden, lijkt het ons meer opportuun en correct om te werken met een vast volume per jaar, in plaats van een vast volume over vijf jaar (art. 2 van het voorstel).

- Een stijgende vraag naar zand en een minder flexibel ontginningsvolume, betekent eveneens dat er meer aandacht besteed zal moeten worden aan de gelijkheid tussen de spelers. Zoals aangehaald, zullen we dan ook 'strenger' moeten zijn bij de jaarlijkse verdeling van dit jaarvolume onder de concessiehouders zodat er geen onevenredigheid en ongelijkheid ontstaat. Aanvankelijk was dit geen probleem, omdat het maximum niet behaald werd. Hierdoor was het mogelijk om een minimumvolume te voorzien van 100.000 m³/jaar per nieuwe concessiehouder zonder dat bestaande concessiehouders hier gevolgen van ondervonden. Maar in een klimaat van schaarste houdt de huidige maatregel in dat het maximale jaarlijkse ontginningsvolume van 3 miljoen m³ reeds onder druk komt te staan zelfs vóór de verdeling tussen de bestaande concessiehouders. Bovendien is het absoluut onzeker of deze nieuwe concessiehouders wel een volume van 100.000 m³ zullen gebruiken. Indien we dus het minimumvolume voor nieuwe concessiehouders niet aanpassen, zal een deel van het jaarlijks ontginningsvolume preventief geblokkeerd worden voor nieuwe deelnemers, terwijl dit ten koste gaat van het beschikbare gedeelte voor de bestaande concessiehouders, die zich reeds geconfronteerd zien met een stijgende vraag. Gezien zand een nog schaarser goed is geworden, betaamt het een goede en voorzichtige overheid om het beschikbare volume zo

optimaal mogelijk te benutten. Het blokkeren van een deel van het jaarlijkse volume waarbij er geen garanties zijn dat dit deel ook effectief gebruikt zal worden, weegt niet op tegen het nadeel dat bestaande concessiehouders lijden ten gevolge van het blokkeren van deze volumes. Niet alleen voor dat jaar, maar ook rekening houdend met het feit dat een daling van een ontginningsvolume voor één jaar een gevolg heeft voor het ontginningsvolume van het volgende jaar. Immers wordt het jaarlijkse ontginningsvolume van bestaande concessiehouders gebaseerd op de ontgonnen hoeveelheid van de laatste 5 jaar (art. 26, eerste lid van het Koninklijk besluit van 1 september 2004). Indien dus een bestaande concessiehouder een daling in volume ziet gedurende een bepaald jaar, heeft dit noodgedwongen een gevolg op het ontginningsvolume voor dat volgende jaar.

Het project voorziet dan ook in een gelijkstelling van minimumvolume voor nieuwe en oude concessiehouders, waarbij nieuwe concessiehouders toegang krijgen tot een volume en waarbij onevenredige gevolgen voor bestaande concessiehouders zo veel mogelijk worden vermeden (art. 3, 4° van het voorstel).

Het betreft hier eveneens een minimumvolume, dus niets belet (...) concessiehouders, nieuwe en oude, om op gemotiveerde aanvraag bijkomende volumes aan te vragen bij de minister ».

Le Conseil d'État, section de législation, prend acte de cette justification, mais, ne disposant pas de la connaissance requise des éléments de faits sur lesquels repose cette justification, il se trouve dans l'impossibilité d'en apprécier l'adéquation au regard des principes constitutionnels d'égalité et de non-discrimination.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME